

Dagarna har kollapsat.
Dagrarna från förr,tittar
in,silar ut sitt ljus i verk
-ligheten.

Som styr sitt skepp mellan
kobbar och skär,svävande
mellan tjockaste av tjocka. ..

Där det allt osannolika
framkallar sig likt skugg
-bilder från förr.

Med jämna och ojämna
mellanrum.

Där ropar en gast,där flyger
en häxa på sin kvast,där
Uppenbarar sig en Fe,
bjuder Alice i Underlandet
på the.

Där vandrar människoapor
omkring i Paris. När livets
gener öppnats upp på något
mystiskt vis?

Där tappar mångfalden
bort sig i strålande enfald
över vad som är sant eller
falskt.

Och natten beblandar sig
med dag i det tjockaste av
tjocka.

Då din själ flyger omkring

och letar efter en fast punkt
i tillvaron att förhålla sig till

Då är tid att välja: Om allt är
en sanndröm eller bara en
insjuknad, insjunken mara

Men endast när dået står
och hänger alldeles synlig
-gjord invid evighetens
uppöppnande gärdes-port

Som den faktiskt alltid
har gjort?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sefarge med Poeter.se id #48059 innehar upphovsrätten